

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Μ. ΦΡΟΥΖΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΔΕΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΣΥ

Στην Αλεξία
Σβώλου-Νάνου

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ
ΔΑΠΑΝΗΣ ΜΕ
ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ
ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΙΜΩΝ
ΣΥΝΔΥΑΖΕΤΑΙ
ΑΜΕΣΑ ΜΕ
ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ
ΕΛΛΕΙΨΕΩΝ, ΑΡΑ
ΜΕ ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ, ΚΑΙ
ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ
ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΕΙΞΕΙ ΤΑ
ΟΡΙΑ ΤΗΣ. ΕΠΙΣΗΣ,
ΜΕΤΡΑ ΟΠΩΣ Η
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ
ΣΥΝΤΑΓΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ
ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ ΕΧΕΙ
ΗΔΗ ΑΠΟΔΕΙΧΘΕΙ
ΟΤΙ ΧΡΗΣΟΥΝ
ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ
ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΚΑΙ
ΠΙΘΑΝΟΤΑΤΑ
ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΑΛΛΑΓΩΝ.

Ο νέος υπουργός Υγείας έχει μόλις αναλάβει τα καθήκοντά του και δηλώνει αποφασισμένος να φέρει αποτελέσματα, αλλά οι πάροχοι στην αλυσίδα της υγείας κρατούν μικρό καλάθι, καθώς γνωρίζουν πως το εγχείρημα είναι δύσκολο και επιπλέον δεν έχουν δει μέχρι τώρα να τηρούνται οι «εξαγγελίες» και τα «συμφωνηθέντα». Ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ Κωνσταντίνος Φρουζής, που ήταν άλλωστε ο πρώτος ο οποίος προειδοποίησε σε έντονο τόνο πως η χώρα βαδίζει σε αδιέξοδο, τονίζει πως είναι πλέον επείγουσα ανάγκη – μετά από ένα εμπόριο δύομισι ετών – να κυκλοφορήσουν στην Ελλάδα τα νέα καινοτόμα φάρμακα, προκειμένου να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του Συστήματος Υγείας. Επίσης υπογραμμίζει την ανάγκη να υπάρξει ένα σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον που θα φέρει επενδύσεις στη χώρα και υπενθυμίζει πως όταν οι ασθενείς δεν έχουν πρόσβαση σε πρωτοβάθμια περίθαλψη (δηλαδή σε γιατρούς και φάρμακα), καταλήγουν μαζικά στο νοσοκομείο για νοσηλεία, επιβαρύνοντας με υπέρογκα ποσά τις δαπάνες υγείας και οδηγώντας σε πλήρες ναυάγιο την πολιτική υγείας.

ΑΡΘΡΟ

Πριν από μερικές εβδομάδες η χώρα μας συμπλήρωσε μία τριετία υπό ένα νέο καθεστώς χάραξης πολιτικής οικονομίας, ένα καθεστώς που υπαγορεύεται από μια σειρά κωδικοποιημένων επιταγών που περιέχονται στα γνωστά μας μνημόνια. Ήταν μία τριετία προσπαθειών ανατροπής νοσοτροπιών και στάσεων, αλλά κυρίως μία τριετία που χαρακτηρίστηκε από αιφνίδιες περικοπές σε εισοδήματα και παροχές. Όλοι έχουμε αναγκαστεί να ζούμε και να λειτουργούμε διαφορετικά, ενώ οι επιχειρήσεις της χώρας έχουν μπει σε μια διαδικασία αναπροσαρμογής σε νέα δεδομένα. Όμως δεν μπορεί κανείς να πει με βεβαιότητα ότι όλη αυτή η επίπονη διαδικασία έχει φέρει το επιθυμητό ή αξιο των θυσιών αποτέλεσμα. Και, δυστυχώς, το άμεσο μέλλον δείχνει να μας επιφυλάσσει νέες εκπλήξεις και αβεβαιότητα.

Ο κλάδος μας, ο κλάδος της φαρμακοβιομηχανίας, από την αρχή της εφαρμογής της μνημονιακής πολιτικής προχώρησε σε σημαντική διόρθωση

και αναπροσαρμογή, πείστηκε και κατάφερε μέσα από δυσκολίες να παράσχει πρόσβαση των ασθενών στα φάρμακα, καταμετρώντας όμως τεράστιες οικονομικές απώλειες. Παράλληλα ελπίζαμε ότι, έχοντας συμπεριφερθεί με μοναδική συνέπεια και διατηρώντας μια σχετική ευελιξία, η φαρμακοβιομηχανία θα τύχανε πιο υπεύθυνης αντιμετώπισης από την πολιτεία. Ο απολογισμός, ωστόσο, αυτής της τριετίας δεν δικαιώσε τη συνεπή μας στάση. Μετά από τρία χρόνια έντονα πιεσμένων δραστηριότητας, παραμένουμε ανεξόφλητοι για οφειλές δισεκατομμυρίων (1,6 δισ. ευρώ), με κουρεμένες απαιτήσεις (1 δισ. ευρώ) και βίαια απομακρυσμένοι από το καθαυτό αντικείμενο της ύπαρξής μας, που είναι η παροχή των καινοτόμων θεραπειών στους πολίτες. Απομονωθήκαμε, λοιπόν, από το ευρωπαϊκό και διεθνές γίγνεσθαι της φαρμακοβιομηχανίας.

Και, για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα επαναλάβω το οξύμωρο: από τη μια πλευρά έχουμε καταφέρει να μειώσουμε τη δαπάνη των 5,1 δισ. ευρώ το 2009 περίπου στα 2,5 δισ. ευρώ φέτος και από την άλλη επιβαρυνόμαστε με χρέη άνω των 1,6 δισ. ευρώ του Δημοσίου προς εμάς και σε λίγο τρία χρόνια χωρίς την τιμολόγηση ενός νέου φαρμάκου! Να υπενθυμίσω επίσης τα λάθη στις τιμολογήσεις που γίνονταν κατά διαστήματα, τα οποία φέρνουν στρεβλώσεις στον εφοδιασμό των φαρμάκων στην αγορά.

Θέλοντας να αφήσουμε πίσω τα κακώς κείμενα, αναζητούμε ένα δίαυλο εποικοδομητικής συνεργασίας με την κυβέρνηση, ώστε να μπορέσουμε για το κοινό καλό να προχωρήσουμε. Δεν ζητήσαμε ποτέ να εξαιρεθούμε από την κοινή πολιτικοοικονομική γραμμή που έχει χαρακτηρίσει τόσο για τον κλάδο μας όσο και για την ευρύτερη ελληνική κοινωνία. Ζητήσαμε και αναμένουμε από την κυβέρνηση να τηρήσει το νόμο και τις δεσμεύσεις της, όπως εμείς κάναμε επανειλημμένως. Δεσμεύσεις τις οποίες μας έδωσε και για τις οποίες μας διαβεβαίωσε πριν από αρκετό καιρό, όταν μάλιστα η κατάσταση στην Ελλάδα ήταν πολύ άσχημη. Πλέον όλοι γνωρίζουμε ότι αφενός χρήματα υπάρχουν για την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων και αφετέρου έχει επιτευχθεί η μέγιστη εξοικονόμηση, που μπορεί να ανοίξει τα σύνορα στην καινοτομία, δηλαδή σε νέες αποτελεσματικές θεραπείες και φάρμακα.

Οι τελευταίες, δε, αποτελούν εγγύηση για περαιτέρω εξοικονόμηση δαπανών μεσοπρόθεσμα, κυρίως στα νοσοκομειακά κόστη.

Με την εισαγωγή νέων φαρμάκων, εκτός από το όφελος για τους ασθενείς, θα επιτευχθεί σχεδόν άμεσα οικονομία στον ευρύτερο κλάδο της υγείας και κυρίως της δευτεροβάθμιας περίθαλψης. Το κόστος νοσηλείας θα μειωθεί, ενώ την ίδια στιγμή δράσεις που σχετίζονται με τη διακίνηση των φαρμάκων στη χώρα, όπως τα επιστημονικά συνέδρια, θα ενισχυθούν. Είναι σίγουρο ότι θα τονωθεί η απασχόληση και θα τεθεί ένα φρένο στην αυξανόμενη ανεργία, η οποία πλήττει ιδιαίτερα τον κλάδο. Το έχουμε επαναλάβει πολλές φορές ότι η καινοτομία είναι ανάπτυξη και μοχλός εισροής κεφαλαίων στη χώρα μας.

Θα ήθελα επίσης να σταθώ στην επικείμενη ανακοστολόγηση των φαρμάκων. Σύμφωνα με τις σχετικές εξαγγελίες, αναμένεται νέο δελτίο τιμών άμεσα – στο οποίο αισιοδοξούμε ότι θα συμπληρωθούν και τα νέα φάρμακα –, όμως χρειάζεται ο νέος υπουργός να πάρει θέση επί του θέματος. Εκείνο που ζητάμε είναι η σωστή τιμολόγηση των σκευασμάτων. Δεν θα θέλαμε να βρεθούμε αντιμέτωποι με κινήσεις που θα θέσουν υπό αμφισβήτηση τη διαδικασία τιμολόγησης και ενδεχόμενα νέα λάθη. Θέλουμε να λειτουργήσει η λογική και να μην ρισκάρουμε την απρόσκοπτη τροφοδοσία της αγοράς με νέο κύκλο επανεξαγωγών. Και φτάνω στο πλέον κρίσιμο, όχι μόνο για μας αλλά για την ελληνική κοινωνία στο σύνολό της, σημείο. Στον πρόλογο μου αναφέρθηκα σε εκπλήξεις. Επί της ουσίας δεν θα είναι εκπλήξεις, αλλά βεβαιωμένες επικείμενες ακρότητες, που θα θέσουν σε κίνδυνο τη φαρμακευτική περίθαλψη του Έλληνα πολίτη, εάν διατηρηθεί και γίνει πράξη η εμμονή για μείωση των δαπανών για το φάρμακο στο 1% του ΑΕΠ.

Υπενθυμίζω ότι, όπως έχουμε παραδεχτεί, η πρόβλεψη για τη φαρμακευτική δαπάνη για το 2013 εκτιμάται ότι θα υποχωρήσει στα 2,5 δισ. ευρώ, ήτοι 1,3% του ΑΕΠ, στόχος που πρέπει να διατηρηθεί και για τα επόμενα χρόνια, μια και η μείωση του ΑΕΠ ήταν συνεχόμενη και σημαντική τα τελευταία έξι-επτά χρόνια. Περαιτέρω μείωση θα έχει ανεπανόρθωτες επιπτώσεις στην υγεία του πληθυσμού και την πρωτοβάθμια περίθαλψη της χώρας μας. Είναι δεδομένη η σημαντική μείωση σε επισκέψεις σε γιατρούς, σε εργαστηριακές εξετάσεις, ακόμη και σε σημαντικά για τους χρόνια ασθενείς φάρμακα. Η μείωση της προσέλευσης στην πρωτοβάθμια περίθαλψη έχει μεγάλο αντίκτυπο στην αύξηση της δαπάνης, καθώς αυξάνονται συνεχώς και πολύ οι εισαγωγές στα δημόσια νοσοκομεία. Σημειώνω πως μελέτες αποδεικνύουν πως το μέσο κόστος περίθαλψης στην πρωτοβάθμια φροντίδα υπολογίζεται σε 31,5 ευρώ, ενώ το μέσο κόστος περίθαλψης σε ένα δημόσιο νοσηλευτικό ίδρυμα φτάνει τα 2.108 ευρώ! Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά για το πόσο επιβαρύνεται η δαπάνη όταν ο ασθενής λόγω οικονομικής δυσχέρειας δεν λαμβάνει τα φάρμακά του και δεν επισκέπτεται το γιατρό, στρεφόμενος σε εισαγωγή για νοσηλεία. Θέλω επίσης να επισημάνω πως η μείωση της δαπάνης με επικέντρωση στις μειώσεις τιμών συνδυάζεται άμεσα με τον κίνδυνο ελλείψεων, άρα με κρίση στη δημόσια υγεία, και φαίνεται πλέον να έχει δείξει τα όριά της. Επίσης, μέτρα όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση και τα θεραπευτικά πρωτόκολλα έχει ήδη αποδειχθεί ότι χρήζουν περαιτέρω προσοχής και πιθανότατα βελτιωτικών αλλαγών.